

sub numele său, ș'apoi, împreună cu «Popa Iane și Popa Mihaï, de la biserica Skeiloră de lângă cetatea Brașovului» în «*Cartea ce se chiamă Evangeliă*, tipărită 'n zilele Mariei lui Batori» tradusă dup'ună esemplară sêrbescă ală «Arhimitropolitului Serafimă din cetatea Târgoviște» (1). Avemă d'asemenea limba croniceloră ș'a cărțiloră bisericesci, tipărite la monastirea Govora, în Târgoviște, la Movilău și 'n deosebite alte chinovii și orașie, în secolulă ală XVII.

Dêră limba de mai nainte?

Documentele ne lipsescă; (2) êră, dintr'a loră lipsă, cercetările suntă fôrte anevioiose.

Cu tôte astea limba a trăitū; ș'a trăitū pôte mai descurcată, mai firéscă și mai vioiă de cum ne-o facemă ađi, cu advocații, điaristiî și dictionarele nôstre academice.

Unde dêră o putemă căta, unde-o putemă găsi, de nu 'n studiarea literaturii poporane, care a scăpată neatinsă de bóla 'noituriloră cu ori-ce prețū?

Baladele, doinele, colindele, basmele suntă în stare sê ne vorbescă alt-felū de cum se

(1) Veđi «A doua precuvântare» a acesteî cărți cit. în *DISERTATIA DESPRE TIPOGRAFIELE ROMANESCI* de Vasile Popp (Sibiū. 1838) pag. 13—14.

(2) Miron Costin ne face sê 'ntrevedemă unele din cauze, cândă dice : «Mě veî erta, iubite cititoriule, căci nu 'ți-am scris aceste semne la locul lor. Crede *neputinții omenesci*, crede *valuriloră și cumpliteloră vremi*. Întrébă pre ce vreme am scris, și cât am scris. Ași fi lipit aceste semne la rëndul sêu, ce era trecut rëndul la izvodul cel curat; și *scriitorii carî izvodescă puținî se află, eară tipariū nu este*». (*Letopișitulă țerii Moldovii* de Miron Costin în *LETOPISITILE TERII MOLDOVII*, editate de d-lă M. Cogălnicenu, la Iași, în 1852; tom. I, apendicele VII, pag. 30).